

устроено „въ честь на люцерната“ отъ момичета, които сѫ поставили за цель да разпространятъ люцерната въ тѣхната малка община.

ставители да бѫдатъ „победители“ при всички оценки, кѫдето се иска голѣмо знание и умение. Победителитѣ обикновено получаватъ нѣкаква награда или по-

Госпожица Алиса Джонсънъ, избрана за „царица на люцерната“.

На такова єдно тѣржество госпожица Алиса Джонсънъ отъ околията Бѣрнетъ на щата Уискънзинъ е избрана „царица на люцерната“.

Момчетата обикновено се занимаватъ съ нѣкоя по „мжжка“ работа. Тѣ посещаватъ земедѣлските изложби и панаиритѣ и взематъ най-живо участие въ прегледа и оценката на изложенитѣ домашни животни и земедѣлски произведения. Амбицията на всѣ-
ки клубъ е щото неговитѣ пред-

хваленъ отзивъ, което събитие се записва съ златни букви въ книгитѣ на клуба.

На отвѣждната картичка се виждатъ представителитѣ на единъ клубъ — всички синове на земедѣлци — които сѫ се отличили при оценката на царевицата въ една земедѣлска изложба. Средъ бѣрната ваза, която единъ отъ тѣхъ дѣржи въ рѣжката си, е награда за проявленото знание.

На голѣмитѣ земедѣлски и скотовъдски изложби — панаири